ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΟΥ

Ἀκολουθεῖ δὲ μετὰ τὸ ποτὲ τὸ ποῦ τάττεσθαι, διὰ τὴν πρὸς ἄλληλα τούτων συγγένειαν. ὥσπερ γὰρ ὁ τόπος καὶ ὁ χρόνος συγγενεῖς εἰσι μέτρα ὄντες ἄμφω συνεκτικὰ τῆς γενέσεως, ὁ μέν, κατὰ τὸν ὄγκον, ὁ δέ, κατὰ τὴν τοῦ εἶναι διάστασιν, καὶ τοῦ ἀριθμὸς ἄμφω, τήν τε ἅμα καὶ ὁμοῦ συγκειμένην ἀμέρειαν ἐνεικονίσαντο, οὕτω καὶ τὸ ποτὲ καὶ τὸ ποῦ συγγενῶς ἔχει πρὸς ἄλληλα. ἐν ὑστέρῳ δὲ τέτακται τὸ ποῦ. διότι καὶ ὁ τόπος, πέρας τῶν γινομένων ἐστί. καὶ ὥσπερ τέλος ἔχων τὰ ἄλλα, οὕτως θεωρεῖται. καὶ διότι προηγεῖται μὲν τὸ ποιεῖν τῶν κινουμένων. τοῖς δὲ κινουμένοις, ὁ χρόνος ὥσπερ μέτρον αὐτῶν συνέζευκται. ἀποτελευτᾷ δὲ τὰ κινούμενα εἰς τὴν ἐν τόπῳ θέσιν. ἐπεὶ ἕως γε φησὶν Ἰάμβλιχος κινεῖται, οὐδέπω ἐστὶν ἐν τόπῳ, ἀλλὰ κινεῖται μὲν κατὰ τόπον. οὐδέπω δὲ ἤδη ἐστὶν ἐν τόπῳ. ὅλως δὲ τόπου μὲν δεῖται τὸ γεγονὸς ἤδη καὶ περιεχόμενον. ὁ δὲ χρόνος, αὐτὴν μετρεῖ τὴν εἰς τὸ εἶναι φέρουσαν ὁδόν. καὶ γὰρ ἐν τόπῳ γίνοιτο τὸ γινόμενον, ἀλλὰ τὸ ἀεὶ γεγονός ἐστι τὸ ἐν τόπῳ. ὁ μέντοι Ἀρχύτας, τῆς κινήσεως
» πρότερον ὑπάρχειν τὸν τόπον φησί. καὶ δῆλον ὅτι καὶ τὸν χρόνον. ἐν οἷς φησίν. ἐπειδὴ
» πᾶν τὸ κινούμενον ἐν τόπῳ τινὶ κινεῖται, τὸ δέ γε ποιεῖν καὶ πάσχειν κινήσιές τινες,
» φανερὸν ὅτι τὸν τόπον ὑπάρχειν δεῖ πρῶτον, ἐν ᾧπερ ἐστὶ τὸ ποιέον καὶ τὸ πάσχον. ὥστε ὁ λέγων τὰ κινούμενα μὴ εἶναι ἐν τόπῳ, οὐ δόξει τῷ Ἀρχύτα συμφωνεῖν, εἰ μὴ ἄρα κινεῖται μετὰ τοῦ ἐν τόπῳ, οὐκ ἔστι δὲ ἐν τόπῳ, εἰ μὴ καθ' ὅσον κεκίνηται ἕκαστον. εἴρηται δὲ ἤδη ὅτι Ἀρχύτας μετὰ καὶ Ἀνδρόνικος συνέταξε τῷ μὲν χρόνῳ, τὸ ποτέ. τῷ δὲ τόπῳ, τὸ ποῦ. καὶ οὕτως ἔθεντο τὰς δύο κατηγορίας. Ἀριστοτέλης δὲ τὸν μὲν χρόνον καὶ τὸν τόπον τοῦ ποσοῦ τέθεικε, διὰ τὰς εἰρημένας ἔμπροσθεν αἰτίας. τοῦ δὲ ποτὲ καὶ τοῦ ποῦ, ἄλλας ὑπεστήσατο κατηγορίας. ὥσπερ τὰ πρός τι προϋποκειμένοις ἄλλοις γένεσι παρεφύετο, οἷον τῇ οὐσίᾳ καὶ τῷ ποσῷ κατὰ τὴν ἀντιστρέφουσαν καὶ ἐξισάζουσαν σχέσιν θεωρούμενον, οὕτως καὶ τὸ ποτὲ καὶ τὸ ποῦ, καὶ ἄλλοις ἐπισυνίσταται γένεσιν, οὐδὲν ἄτοπον ἰδίας αὐτῶν κατηγορίας ὑποτίθεσθαι, εἰ μόνον ἴδιά τινα τὰ σημαινόμενα ἔχουσιν. ὥσπερ γὰρ ὁ χρόνος οὐκ ἔστι τὸ ποτέ, οὐδὲ ὁ τόπος ἐστὶ τὸ ποῦ. ἀλλ' ὥσπερ ἐπὶ τοῦ χρόνου, ἄλλο μὲν ἐστὶν ὁ χρόνος, ἄλλο δὲ τὸ κατὰ χρόνον, καὶ χρόνου τι, οὕτως ἄλλο μὲν ὁ τόπος, ἄλλο δὲ τὸ κατὰ τόπον, καὶ τόπου τι. καὶ γὰρ ἄλλο τί ἐστι ποσόν, καὶ ἄλλο τὸ ποσοῦ τι εἶναι. ὥσπερ οὖν ἄτοπον τὸ λέγειν ποσὸν εἶναι τὸ διπλάσιον καὶ τὸ ἴσον, διότι ποσοῦ τι ἐστιν, οὕτω καὶ ὁ τὸ κατὰ τόπον καὶ τόπου τι τόπον λέγων, ἀτόπως ἂν εἴη. Πλωτῖνος μέντοι τελέως ἀνεῖλε τὴν τοῦ ποῦ κατηγορίαν. ἀποδοὺς μὲν καὶ αὐτὸς τὸ ποῦ τῷ τόπῳ, ὥσπερ καὶ Ἀρχύτας καὶ Ἀνδρόνικος. τὸν δὲ τόπον, ὥσπερ καὶ τὸν χρόνον καὶ τῶν ποσῶν ἀπονείμας καὶ τῶν πρός τι. διὸ δὲ σημαίνει τὸ ποῦ. τόν τε τόπον, καὶ τὸ ἐν τόπῳ. ὥσπερ καὶ τὸ ποτὲ ἐλέγετο δύο σημαίνειν. τόν τε παρεληλυθότα χρόνον, καὶ τὸ ἐν χρόνῳ.

ἡ δὲ τοῦ ποῦ κατηγορία, κατὰ τὸ δεύτερον σημαινόμενον ἀφώρισται. τὸ μὲν γὰρ ὡς τόπος λεγόμενον, ποσὸν ἂν εἴη κατὰ Ἀριστοτέλην. τὸ δὲ ἐν τόπῳ, τῆς τοῦ ποῦ κατηγορίας. καὶ σύνθετος δέ τις ἡ ἐν τόπῳ καὶ ἐν χρόνῳ φωνή, ἁπλοῦν τι δεῖ ἐκδέχεσθαι ἀπὸ τῆς συνθέτου λέξεως. ὡς ἀπὸ τοῦ ἀγαθὸς δαίμων, καὶ ἱερὰ πόλις, ἕν τι ἁπλοῦν ὑπολαμβάνομεν. διήκει δὲ ἡ διττὴ σημασία αὕτη, καὶ ἐπὶ πάσας τὰς τοῦ τόπου διαφοράς. καὶ γὰρ τὸ ἄνω καὶ κάτω, καὶ πρόσω καὶ ὀπίσω, καὶ δεξιὰ καὶ ἀριστερά, διττά ἐστι. τὰ μέν, ὡς τόποι. τὰ δέ, ὡς ἐν τόπῳ ὄντα. καὶ δῆλον ὅτι τὰ μὲν τόπον δηλοῦντα, ποσά ἐστι. τὰ δὲ ἐν τόπῳ, τῇ τοῦ ποῦ κατηγορίᾳ ὑποταχθήσεται. διατείνει δὲ ἡ τοῦ ποῦ σημασία, καὶ εἰς τὸ πόθεν, ὡς τὸ ἀθήνηθεν. καὶ εἰς τὸ ποῦ, ὡς τὸ ἀθήναζε. καὶ ταῦτα δὲ ἄμφω δηλοῖ, καὶ τόπον καὶ τὴν ἐν τόπῳ σχέσιν. καὶ μετὰ συνδέσμων λεγόμενα, τὰ αὐτὰ σημαίνει. οἷον ἐκ λυκείου καὶ εἰς λύκειον καὶ ἐν λυκείῳ. ἰσοδυναμεῖ γὰρ τὸ ἀθήνηθεν, καὶ ἀθήναζε, καὶ ἀθήνησι. καὶ τὰ δεικτικὰ δὲ συντακτέον τούτοις. οἷον ἐκεῖ. ἐνθάδε. πόρρω. ἐγγύς. καὶ τὰ τοιαῦτα. τὸ δὲ ἀθηναῖος καὶ τὸ ῥόδιος, οὐ τὸν τόπον, ἀλλὰ τὸ ὅθεν παρίστησι. καὶ σχέσις πρὸς τὸν τόπον σημαίνεται οὐ τόπος. ἐπειδὴ ἔχει δὲ καὶ ἐναντίωσιν τὸ ποῦ, κατὰ τὰς τοῦ τόπου διαφοράς. οἷον, ἄνω κάτω. πρόσω ὀπίσω. ἐν δεξιᾷ. εἰς ἀριστερά. ἐπειδὴ ἔχει δὲ καὶ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον. ἕτερον γὰρ ἑτέρου μᾶλλον ἐστὶν ἄνω. καὶ μᾶλλον κάτω. καὶ μᾶλλον πρόσω καὶ ἧττον, ὅσα μὴ ἀποκλίνεται πρὸς τὸ πλάγιον. καὶ εἰς δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ὁμοίως. ἔτι δέ, τὰ μέν, ἀορίστως λέγεται. τὰ δέ, ὡρισμένως. ἢ γὰρ ἁπλῶς ἐν τόπῳ, ἢ ἔν τινι τόπῳ. καὶ τὰ μέν, ἐν πλάτει, οἷον, ἐν ἀθήναις. τὰ δέ, κατὰ περιγραφὴν ἀφώρισται, οἷον, ἐν λυκείῳ. ἢ τῷδε τοῦ λυκείου τόπῳ. ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὕτως. κορνοῦτος δὲ ἀπορεῖ, εἰ τὸ ποῦ τοῦ τόπου. καὶ τὸ ποτὲ τοῦ χρόνου κατὰ τὸν χαρακτηρισμὸν τῶν λέξεων διενηνοχότα εἰς ἰδίας κατατετάχθαι κατηγορίας, διὰ τὴν πρόθεσιν περὶ χαρακτήρων εἶναι λεκτικῶν. τί δή ποτε οὐχὶ καὶ ταῦτα τῇ κατηγορίᾳ ταύτῃ προσέθηκεν. οἷον τὸ διωνόθεν καὶ εἰς δίωνα. καὶ τὰ τοιαῦτα πολλὰ ὄντα. ὅμοια γάρ ἐστι τῷ ἀθήνηθεν, καὶ εἰς ἀθήνας. πρὸς δὲ ταῦτα ἐξαρκεῖ λέγειν, ὅτι οὐ περὶ χαρακτῆρος λέξεώς ἐστιν ἡ τῶν κατηγοριῶν διαίρεσις. καθόλου γὰρ τὰς μὲν διὰ λεκτικὰς διαφοράς, εἰς ὄνομα ἀνήγαγεν ἢ ῥῆμα ἢ τι τοιοῦτον. οὐ μέντοι εἰς κατηγορίαν τινά. περὶ δὲ τούτων, ἔχεσθαι μὲν δεῖ τῶν φωνῶν. οὐ μέντοι κατὰ τὸ πλωτινὸν σχῆμα τῆς λέξεως, ἀλλὰ διαιροῦμεν τὰς σημασίας κατὰ τὰς τῶν ὄντων διαφοράς. ὅθεν οὔτε ὁ τόπος, ἐπειδὴ τὸν αὐτὸν χαρακτῆρα ἔχει τῷ ἵππος. οὔτε ὁ χρόνος, ἐπειδὴ τὸ αὐτὸ σχῆμα τῆς λέξεως ἔχει τῷ λύκος, τῆς αὐτῆς εἰσι κατηγορίας. ἀλλὰ τὰ μέν, τοῦ ποσοῦ ἐστι. τὰ δέ, τῆς οὐσίας. πάλιν δὲ ὁ αὐτὸς ἀνὴρ τὸ πόρρω καὶ ἐγγὺς εἰς τὸ πρός τι ἀνάγειν ἀξιοῖ, τοπικὸν ἔχοντα τὸ ὑποκείμενον. Ἀνδρόνικος δέ, εἰς τὸ ποῦ τίθησιν αὐτά, ἀόριστα κατὰ τόπον ὄντα. καὶ εἴπερ ἡ τοῦ τόπου διαφορὰ ἐπικρατοῦσα φαίνεται ἐν αὐτοῖς, εἰς τὸ ποῦ μᾶλλον ἀνακτέα, ἀλλ᾽ οὐκ εἰς ἕτερον γένος. οὐ γὰρ τὴν ἀντίστροφον σχέσιν ἔχει πρόχειρον, ὡς τὸ πορρώτερον καὶ ἐγγύτερον, ἀλλὰ τὴν τοῦ τόπου διάστασιν. ἐφιστάνει δὲ καὶ περὶ τοῦ ἅμα τε καὶ χωρίς, καὶ συνεγγίζον, καὶ διεστηκός, καὶ παρακείμενον. εἰ δεῖ ταῦτα τῆς τοῦ ποῦ κατηγορίας τίθεσθαι, ἢ τῆς κεῖσθαι. ἢ μᾶλλον τοῦ πρός τι. ὑπὸ γὰρ τόπου

κρατεῖσθαι καθάπερ τὸ διπλάσιον, καίτοι ποσὸν ἐμφαῖνον. μήποτε δὲ οὐ πάντα ταῦτα ἕνα ἔχει λόγον, ἀλλὰ τὰ μὲν ἅμα καὶ τὰ συνεγγίζοντα, τὸ πρός τι μᾶλλον ἐμφαίνειν. κοινὴν γὰρ σχέσιν καὶ ταῦτα καὶ ἀντιστρέφουσαν συμπαρίστησι. τὰ δὲ χωρὶς καὶ διεστηκότα, τὸ τοῦ ποῦ. πλεονάζει γὰρ ἐν αὐτοῖς ἡ πρὸς τὸν τόπον σχέσις, τῶν χωρὶς ὄντων καὶ τῶν διεστηκότων. τὰ μέντοι παρακείμενα καὶ ὑποκείμενα, τῆς τοῦ κεῖσθαι ἐστὶ κατηγορίας. πρόκειται γὰρ ἐν αὐτοῖς ἡ θέσις, καὶ ἔξωθεν ἡ σχέσις ἐπισυμβαίνει. καὶ τὰ ἄλλα δὲ, οὕτως χρὴ διακρίνειν τῷ πλεονάζοντι καὶ ἐπικρατοῦντι, καὶ τὰς ἐννοίας προβάλλοντι πρόχειρον, τούτῳ τὸ βραβεῖον τοῦ γένους ἀπονέμοντας. Ὁ δὲ Πλωτῖνος προβαλλόμενος τὸ ἐν Ἀκαδημίᾳ ἐν Λυκείῳ ἄνω, κάτω, ζητεῖ πότερον τόπους διαφέροντας ταῦτα δηλοῖ, ἢ ἀλλαχοῦ ἐν ἄλλῳ. εἰ μὲν γὰρ τόπους, τί δεῖ παρὰ τὸν τόπον ἄλλο ζητεῖν τὸ ποῦ. εἰ δὲ ἄλλο ἐν ἄλλῳ, οὐ χρὴ οὐδὲ ἁπλοῦν τὸ τοιοῦτον. Πρὸς ὃ καὶ νῦν ῥητέον. ὅτι οὔτε τόπος ἁπλῶς σημαίνεται ὑπὸ τούτων, οὔτε σύνθετόν τι. οὐ γὰρ τὰ πράγματα τὰ ἐν τόπῳ, καὶ αὐτὸς ὁ τόπος συμπλέκεται. αὕτη δὲ μόνη ἡ σχέσις μονοειδῶς συνεμφαίνεται. ἀλλ' οὐδὲ τὸ ἐν μόριον σύνθεσιν ἐμποιεῖ ἐν τῷ φάναι ἐν Λυκείῳ, ἀλλὰ τὴν σχέσιν μόνην παρίστησι τὴν πρὸς τὸν τόπον. ἀλλ' εἰ τοῦτο φησὶ λέγομεν, σχέσιν τινὰ γεννῶμεν τοῦ δὲ ἐν τῷδε. τοῦ δεξαμένου πρὸς ὃ ἐδέξατο. διατί οὖν οὐ πρός τι ἐστὶ ταῦτα, ἐκ τῆς ἑκατέρου πρὸς ἑκάτερον σχέσεως ἔχοντα τὸ εἶναι. πρὸς ὃ ῥητέον. ὅτι ἄλλη μέν ἐστι σχέσις ἡ ἐξισάζουσα καὶ ἀντιστρέφουσα, καὶ τῶν αὐτὰ ἅπερ ἐστὶν ἑτέρων εἶναι λεγομένων. ἢ ὁπωσοῦν ἄλλως πρὸς ἕτερον, ἥτις αὐτῶν τῶν πρός τι ἰδίως θεωρεῖται. ἄλλη δέ ἐστιν ἡ μὴ ἀντιστρέφουσα, ἀλλ' αὐτὰ τὰ ἕτερα μόνα ἀποκλίνουσα, καὶ ἰδίως πρὸς χρόνον ἢ τόπον ποιουμένη τὴν σχέσιν, ἥτις οὐκ ἔστι τῶν ἰδίως λεγομένων πρός τι. διόπερ οὐδὲ ἀντιστρέφει ὥσπερ τὰ πρός τι. ἐν γὰρ τῷ ποῦ καὶ ποτὲ, οὐχ ἡ τοῦ τόπου καὶ τοῦ χρόνου σχέσις, πρὸς τὸ ἐν τόπῳ καὶ ἐν χρόνῳ λαμβάνεται, ἀλλὰ τὴν ἐν τόπῳ πρὸς τὸν τόπον. οὐδὲν δὲ θαυμαστὸν, εἰ προσλαμβάνεται ποτὲ αὕτη καὶ τὴν τῶν πρός τι σχέσιν. ὡς αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ τάδε καὶ ἐπέκεινα, καὶ τὸ ἐπάνω καὶ ὑποκάτω. οὕτως δὲ καὶ αὐτὸ τῶν κατὰ χρόνον. ὁ μὲν πρέσβυς καὶ ὁ νέος, καὶ ὁ πρόσφατος καὶ ὁ παλαιὸς, ἐκτός ἐστι τῶν πρός τι κατηγορίας. καίτοι σχέσιν ἔχοντες πρὸς χρόνον, ἢ τῶν περὶ χρόνον ἰδίως ὄντων. ὁ δὲ πρεσβύτερος καὶ ὁ νεώτερος, καὶ ὁ προσφατώτερος καὶ παλαιότερος, καὶ τὰ τοιαῦτα, τὴν τῶν πρός τι σχέσιν ἰδίως ἐμφαίνουσι. καὶ αἱ τῶν συνδέσμων δὲ προσθῆκαι, οὐ ποιοῦσι σύνθεσιν ἐν ταῖς κατηγορίαις, ὅτι μηδὲ ἀνάγονται καὶ καθ' ἑαυτοὺς εἰς κατηγορίαν οἱ σύνδεσμοι. μηδὲ σημαίνουσί τι καθ' ἑαυτούς. ἀλλ' εἴπερ ἄρα συσσημαίνουσι, καὶ τὰ δεικτικὰ δὲ τὸ ὧδε καὶ ἐκεῖ, καὶ τὰ τοιαῦτα. κατὰ μὲν τὴν πρὸς τόπον δεῖξιν χαρακτηριζόμενα, τόπον ἂν δεικνύουσι. κατὰ δὲ τὴν ἐν τόπῳ, τῆς τοῦ ποῦ ἂν εἴη σχέσεως δεικτικόν. οὐδὲ δεῖ ταῖς διαζητήσεσι τῆς λέξεως ἐμπλέκεσθαι. ἐπεὶ οὕτως πολλὰ τῶν ἁπλουστάτων οἰησόμεθα σύνθετα. ἵνα γὰρ καὶ συνεμφαίνηταί τι ἑαυτοῖς. οὐ μέντοι εἰς ἰδίαν κατηγορίαν ἀναφερόμενον, ὥσπερ τὸ οὗτος καὶ αὕτη. ἔστι γὰρ ὅδε, ἄρρην. ἥδε, θήλεια. οὐ μέντοι σύνθεσιν ἔχει γενῶν. οὐ γὰρ εἰς ἄλλο μὲν γένος τὸ ὅδε, εἰς ἄλλο δὲ τὸ ἄρρεν ἀναφέρεται ἢ τὸ θῆλυ. οὕτως δὲ ἐν τῷ πέρυσιν ἐπαίδευεν, καὶ ὁ χρόνος ὁμοῦ περιείληπται, καὶ τὸ τοῦ ἐνεργοῦντος προσώπου.

καὶ ὅμως εἰς τὴν τοῦ ποιεῖν μόνην ἀνάγεται κατηγορίαν. ὥσπερ οὖν καὶ τὸ Ἀθήνησι καὶ δηλοῖ τὸ ἐν Ἀθήναις εἶναι, οὐ πρὸς τῷ τόπῳ τὸ ἔστι προκατηγορεῖται ὡς σύνθεσιν ποιοῦν, ἀλλ' ὡς βεβαιούμενον τὴν ἐν τόπῳ ὕπαρξιν πρόσκειται, καὶ ὥσπερ ἀπαρτίζον τὸ ἐν Ἀθήναις. καὶ γὰρ ὅταν λέγωμεν Σωκράτης καλῶς διαλέγεται, οὐκ εἰσὶ τρεῖς κατηγορίαι ὥσπερ τρεῖς αἱ λέξεις. ἀλλὰ τὸ καλῶς τοῦ τρόπου τῆς διαλέξεως ἐφαπτόμενον, ἐκείνης ἐστὶ χαρακτηριστικόν. ἀλλ' οὐ σύνθετόν τι μετ' ἐκείνης ποιεῖ. τούτοις δὲ πᾶσαν τὴν νοερὰν θεωρίαν προστιθεὶς ὁ Ἰάμβλιχος, ζητεῖ πρῶτον. πότερον αὐτὰ τὰ πράγματα ἐν τόπῳ ὄντα ἀφορίζει τὸν τόπον περὶ αὐτά, ἢ σὺν αὐτοῖς. ἢ ὁ τόπος ἀφορίζει τὰ πράγματα, ὥσπερ αὐτὸς αὐτὰ συμπεριλαμβάνων. καί φησιν ὅτι, εἰ μὲν ὡς οἱ στωϊκοὶ λέγουσι, παρυφίσταται τοῖς σώμασιν ὁ τόπος, καὶ τὸν ὅρον ἀπ' αὐτῶν προσλαμβάνει τὸν μέχρι τοσοῦδε, καθόσον συμπληροῦνται ὑπὸ τῶν σωμάτων. εἰ μὴ γὰρ ἦν, οὐδ' ἂν ἔχει καθ' αὑτὸν ὁ τόπος, καὶ οὐδὲ ὅλως εἶναί τι τῶν σωμάτων δύναται, ἐὰν μὴ ᾖ ἐν τόπῳ, ὥσπερ ἔοικεν Ἀρχύτας βούλεσθαι σημαίνειν, αὐτὸς ὁ τόπος ἀφορίζει τὰ σώματα, καὶ ἐν ἑαυτῷ συμπεριλαμβάνει. εἰ μὲν γὰρ ἦν ἀδρανὴς ὁ τόπος ἐν ἀπείρῳ κενῷ καὶ διαστήματι ἄνευ τινὸς ὑποστάσεως ἔχων τὸ εἶναι, καὶ τὸν ὅρον ἂν ἔξωθεν ἐπεδέχετο. εἰ δὲ καὶ δραστήριον ἔχει δύναμιν καὶ οὐσίαν ἀσώματον ὡρισμένην, καὶ τὴν τῶν σωμάτων διάστασιν, οὐκ ἐᾷ μάτην καὶ ἧπου εἰς ἄπειρον προχωρεῖν. ἀλλ' ἐὰν ἑαυτῷ ὁρίζῃ, εἰ οὕτως ἂν καὶ τὸ πέρας ἀφ' ἑαυτοῦ τοῖς σώμασιν ἐπάγοι. ταῦτα δὲ καὶ Ἀρχύτας ἐδήλωσεν εἰπών. ἐπεὶ γὰρ πᾶν τὸ κινούμενον ἐν τόπῳ τινὶ κινεῖται, φανερὸν ὅτι τὸν τόπον ὑπάρχειν μὲν δεῖ πρότερον, ἐν ᾧ περ ἔσται τὸ κινεῦν, ἢ τὸ πάσχον. ἴσως δὲ καὶ πρᾶτον τοῦτο ἁπάντων. ἐπειδήπερ τὰ ὄντα πάντα, ἤτοι ἐν τόπῳ ἐντί, ἢ οὐκ ἄνευ τόπου. σαφῶς δὲ πρεσβύτερον ὑποτίθεται τὸν τόπον τῶν ποιούντων καὶ πασχόντων, ἐπειδὴ συνυφέστηκεν ἀεὶ τῷ τόπῳ τὰ ἐν τόπῳ. διὰ τοῦτο εἶπεν, ἴσως δὲ πρᾶτον. εἰ δὲ τὰ ὄντα ἢ ἐν τόπῳ ἐστίν, ἢ οὐκ ἄνευ τόπου, δῆλον ὅτι οὐ παρυφίσταται ὁ τόπος τοῖς οὖσι. καὶ εἰ μὲν τὸν νουσιώδη τις, ἢ τὸν τῆς ζωῆς, ἢ τὸν εἰδητικόν, ἢ τὸν κατὰ δύναμιν συνεκτικὸν τόπον λαμβάνοι, ἐν τῷ τοιούτῳ τόπῳ τὰ ὄντα πάντα ἔχοι τὸ εἶναι. εἰ δὲ τὸ πέρας τοῦ περιέχοντος ψιλόν, καὶ τὴν ἀσώματον ἐπιφάνειαν νοεῖ τις τὸν τόπον, οὐκ ἄνευ τόπου ἐστὶ τὰ ὄντα. οὐχ ὅτι συμβέβηκεν ἁπλῶς αὐτοῖς τὸ πέρας, οὐδὲ ὅτι ὕστερόν ἐστι τοῦ τριχῆ διαστατοῦ τὰ ἐφ' ἓν ἢ ἐπὶ δύο διαστατά, ἀλλ' ὅτι ἡ περιέχουσα αὐτὰ ἐπιφάνεια, ἀρχηγός ἐστι τῶν σωμάτων, καὶ ἀφ' ἑαυτῆς ὑποστήσασα αὐτά, ἐν ἑαυτῇ περιέχει αὐτὰ καὶ ἀφορίζει. ὅθεν δὲ καὶ ἐν τόπῳ ἔχει τὸ εἶναι τὰ σώματα, ὡς περιεχόμενα ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἐν τῇ ἀδιαστάτῳ φύσει τὴν διάστασιν ἑαυτῶν συνέχοντα. πανταχοῦ γοῦν ἡ ἀσώματος οὐσία τῆς σωματοειδοῦς προτέτακται. ὁ τόπος οὖν ἀσώματος ὤν, τῶν ἐν αὐτῷ ὄντων προέχει. καὶ ὥσπερ αὐταρκέστερος τῶν ἐνδεῶν καὶ δεομένων, ἐν τόπῳ εἶναι προέχει. οὐδὲ γὰρ ὥσπερ δοκεῖ τισὶ τῶν σωμάτων ἐστὶ μόνον τελευτὴ ὁ τόπος, ἀλλὰ καὶ τῆς περὶ αὐτὰ μορφῆς καὶ τῆς ἐν αὐτοῖς ζωῆς. σχημάτων τε τῶν περὶ αὐτά, καὶ εἴ τις ἄλλη ἐστὶν ἐν αὐτοῖς δύναμις καὶ οὐσία, πάντων τούτων, κοινόν ἐστι πέρας ὁ τόπος. ὥσπερ οὐ χρὴ ψιλὸν πέρας ἐπι-

νοεῖν τὸν τόπον ὥσπερ ἐπινοοῦμεν τὰς μαθηματικὰς ἐπιφανείας τῶν μαθηματικῶν σωμάτων πέρατα. ἀλλ' ὡς φυσικῶν σωμάτων, φυσικοὺς ὅρους. καὶ ὡς ἐμψύχων ζώων, ζωτικοὺς ὅρους. καὶ ὡς νοερῶν ὄντων, νοερὰ πέρατα. καὶ ὡς ἐν δυνάμει ὄντα, δυνατώτατα. καὶ ὡς εἰδητικῶν, εἰδητικά. καὶ τὰ ἄλλα ὡσαύτως οἰκείως ἐφ' ἕκαστον ἀφοριστέον, ἵνα ὄντως ἦ συγγενῆ τὰ πέρατα ἐκείνοις, ὅσα ἐν ἑαυτοῖς συμπεραίνῃ. μετὰ δὲ ταῦτα, κατὰ τὸ περιέχειν καὶ κατὰ τὸ ὅλον γένος τῆς περιοχῆς τὸν τόπον θεωρητέον. κατὰ δὲ τὸ περιέχεσθαι, τὰ ἐν τόπῳ ἀφοριστέον. μὴ τοίνυν διάστημά τις τὴν περιοχὴν ψιλὴν οὕτως νοείτω. οὐδὲ γάρ ἐστι τὸ τοῦ τόπου διάστημα ἀργόν, ἀλλὰ πεπλήρωται. κατὰ μὲν τὰ εἴδη, τῶν ὅλων εἰδῶν. κατὰ δὲ τὰς ζωάς, τῶν ὅλων ζώων. κατὰ δὲ τὰς δυνάμεις, τῶν ὅλων δυνάμεων. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὡσαύτως. δεῖ δὲ οὐ μόνον ὡς περιέχοντα τὸν τόπον καὶ ὡς ἐνιδρύοντα ἐν ἑαυτῷ τὰ ἐν τόπῳ ὄντα, ἀλλὰ καὶ ὡς ἀνέχοντα αὐτὰ κατὰ δύναμιν μίαν οὕτως νοεῖν. οὕτως γὰρ οὐκ ἔξωθεν μόνον περιέξει τὰ σώματα ὁ τόπος, ἀλλὰ καὶ ὅλα δι' ὅλων αὐτῶν πληρώσει τῆς ἀνεγειρούσης αὐτὰ δυνάμεως. τὰ δὲ ὑπ' αὐτῆς ἀνεχόμενα σώματα, πίπτοντα μὲν κατὰ τὴν οἰκείαν φύσιν, ἀνεγειρόμενα δὲ κατὰ τὴν ἐπικράτειαν τοῦ τόπου, οὕτως ἐν αὐτῷ ἐνέσται. διὸ ἡ μὲν τῶν πολλῶν δόξα, ἡ τὸ πέρας τοῦ περιέχοντος ἀφοριζομένη τόπον καθόσον ἐστὶ διαστατόν, τὸ περιέχον μὲν οὖν ἔσχατον τοῦ τόπου λέγει. καὶ τὸ κατ' ἐπακολούθησιν ἐπισυμβαῖνον τῷ τέλει. ἡ δὲ τὸ πέρας κατὰ ταύτην τὴν αἰτίαν καὶ τὴν ἀρχὴν περιλαμβάνουσα τῷ λογισμῷ δόξα, οὐ τῶν συμβεβηκότων τι περὶ τὸν τόπον λέγει, οὐδὲ τῶν ἐπὶ τέλει περὶ αὐτῶν ὑπαρχόντων, ἀλλὰ τὴν οὐσίαν ὅλην αὐτοῦ, καὶ τὴν πρεσβυτάτην αἰτίαν παραδίδωσιν. ἀπὸ δὲ τοῦ τοιούτου ῥάδιον μαθεῖν, πῶς ἡ νοητὴ ψυχή, τόπος τῶν ἐν ἑαυτῇ λόγων λέγεται. δῆλον γὰρ ὡς εἷς ἕνα λόγον, καὶ ἓν κεφάλαιον, τοὺς πολλοὺς ἐν ἑαυτῇ συνείληφεν, οὐχ ὡς ἑτέροις ἐν ἑτέρῳ, ἀλλ' ὡς τοὺς αὐτοὺς ἐν τῷ αὐτῷ. ἔνθα δὲ ὁ τόπος ζωτικός ἐστι καὶ λογικός. ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ τῶν εἰδῶν τόπος, ἓν εἶδος ἐστὶ παντοίων εἰδῶν περιληπτικόν. ἐπὶ τῆς ζωῆς δὲ καὶ δυνάμεως ὁ αὐτὸς ἔστω λόγος, ὡς περὶ τοῦ νοῦ καὶ τῆς νοήσεως. καὶ γὰρ καὶ ἐπὶ τούτων ἡ φαινομένη σχέσις, τῶν περιεχομένων πρὸς τὰ περιέχοντα, ὡς τῶν ἐν τόπῳ πρὸς τὸν τόπον ἐστίν. εἰ γὰρ καὶ ὅτι μάλιστα συμπέφυκεν ἐπὶ τῶν ἀσωμάτων τὰ περιεχόμενα τοῖς περιέχουσιν, ἀλλ' ὅμως τὴν τάξιν οὐ συγχεῖ τὴν ὡς ἑτέρων ἐν ἑτέροις. δεῖ οὖν φησὶν ὁ Ἰάμβλιχος ἐπιδιαστῆναι ἐφ' ὅλα τὰ ὁπωσοῦν ὄντα, ὡς ἕτερα ἐν ἑτέροις τὴν ὅλην τοῦ τόπου φύσιν. οὐχ ὁμωνύμως, ἀλλὰ κατ' αὐτὸν τὸν τοῦ γένους λόγον. μία γάρ ἐστιν ἡ τῶν περιεχομένων πρὸς τὰ περιέχοντα σχέσις. ἡ αὐτὴ μὲν πανταχοῦ. κατὰ δὲ τὰς διαφόρους ὑποστάσεις τῶν μετεχόντων ἐξαλλαττομένη. ἄλλη μὲν γάρ ἐστιν ἐν τοῖς σώμασιν. ἄλλη δὲ ἐπὶ τῶν ἀσωμάτων. καὶ δὴ καὶ τοῦτο φανερόν, ὅτι ὥσπερ ἐπὶ τῶν ὁρωμένων ἕτερα ἐν ἑτέροις περιέχει, οἷον τὰ μὲν στερεὰ σώματα ὑπὸ τῶν λεπτοτέρων στοιχείων, οἷον γῆ καὶ ὕδωρ ὑπὸ ἀέρος καὶ πυρός, ταῦτα δὲ ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ, οὕτως ἐν ταῖς ἄλλαις οὐσίαις, αἱ δεύτεραι ὑπὸ τῶν προτέρων περιέχονται, καὶ ἐν ἑαυταῖς κεῖνται. ὁ μὲν κόσμος, ἐν τῇ ψυχῇ. ἡ δὲ ψυχή, ἐν τῷ νῷ. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὡσαύτως. ἀεὶ γὰρ τὰ ἀρχηγικώτατα, τῶν πρεσβυ-

τὰ τοῦ τόπου τάξιν περιείληφε. ταύτην δὲ τὴν ἰδιότητα καὶ Ἀρχύτας ἀποδίδωσι τῷ τόπῳ, λέγων· τῶ μὲν τόπω ἴδιον ἐστι, τὸ τὰ μὲν ἄλλα ἐν αὐτῷ ἦμεν. αὐτὸν δὲ ἐν μηδενί. εἰ γὰρ ἦν τινι τόπῳ, ἔσσεται καὶ ὁ τόπος πάλιν αὐτὸς ἐν ἑτέρῳ. καὶ τοῦτο μέχρις ἀπείρω συμβασεῖται. ἀναγκαῖοι γὰρ ὦν τὰ μὲν ἄλλα, ἐν τόπῳ ἦμεν. τὸν δὲ τόπον, ἐν μηδενί. ἀλλ' οὕτως ποττὰ ὄντα ὡς πέρας καὶ τὰ πέρατα πρὸς τὰ περαινόμενα. ὁ γὰρ τῶ παντὸς κόσμω τόπος, πέρας ἐστὶ πάντων τῶν ὄντων. Σαφῶς δέ φησιν ὁ Ἰάμβλιχος ἐνταῦθα πέρας τῶν ὁπωσοῦν περατουμένων τὴν ἰδιότητα τοῦ τόπου λέγειν, εἰ μὴ δράοντα τὰ σώματα λέγει, περὶ ὧν αἱ κατηγορίαι. ἀλλ' ὁ Ἰάμβλιχος ταῦτά φησι, μὴ ὥσπερ ἐμφαίνεται ὁ λόγος ἐπὶ τοῦ κόσμου μόνου ταῦτα στήσωμεν, ἀλλὰ κοινῶς τὸ πέρας ἀεὶ ἐπὶ τὴν πρεσβυτέραν αἰτίαν ἐπαναγάγωμεν. οὕτω γὰρ ἡμῖν ἔσται τοῦ μὲν ὅλου κόσμου πέρας, ἡ ψυχή, καὶ ὁ νοῦς. καὶ τούτου ἡ μία καὶ ἡνωμένη ἐνέργεια. ἀνωτέρω δὲ ἔσται καὶ τούτου, τὴν ὡς θεοῦ οὐσίαν τοῦ τόπου καλοφόμεθα, ἑνοειδῆ τινα οὖσαν καὶ πάντα συνέχουσαν ἐν ἑαυτῇ, καὶ καθ' ἓν μέτρον τὰ ὅλα συμπεραίνουσαν. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ἀπὸ τῆς περιοχῆς ἐστι συλλογίσασθαι. τὸ γὰρ μέχρι τῶν ἀνωτάτω ἀνῆκον αἴτιον τῆς περιοχῆς, προάγει ἡμᾶς ἐπὶ τὴν ἐκείνου τὴν θείου τόπου, ὅστις αὐτός τε ἑαυτοῦ ἐστιν αἴτιος, καὶ αὐτὸς ἑαυτοῦ περιληπτικός. ἐν ἑαυτῷ τε ὑφέστηκε, καὶ οὐκέτι ἀχώριστον. χωριστὴν δὲ τῶν ὄντων ἔχει τὴν ὑπόστασιν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἔστω τῆς Ἰαμβλίχου νοερᾶς θεωρίας περὶ τοῦ τόπου δόγματα. ἡμεῖς δὲ συμμετρότερον ἤτοι χρείαν καὶ τὴν φύσιν τοῦ τόπου ζητοῦντες τοῦ κυρίως καὶ οὐχὶ κατὰ μεταφορὰν λεγομένου φαμέν. ὅτι τὰ μὲν ἀγένητα καὶ ἀμέριστα πάντα, τήν τε οὐσίαν καὶ τὴν τοῦ εἶναι παράτασιν ἡνωμένην ἔχοντα ὅλα, ἅμα ἐν ἑαυτοῖς ἐστι. καὶ διὰ τοῦτο, οὐδὲ τόπου ἐδεήθη οὔτε χρόνου. ἀρκεῖ δὲ ὁ αἰὼν ἐκεῖ ἐν ἑνὶ μέτρῳ πάντα ποιῶν. τὰ δὲ γενητὰ καὶ μεριστὴν ἔχοντα τήν τε οὐσίαν αὐτὴν καὶ τὴν τοῦ εἶναι παράτασιν, ταῦτα τοῦ μὲν χρόνου ἐδεήθη, μὴ συγχωροῦντος μήτε σκεδάννυσθαι, μήτε συγχεῖσθαι τὴν τοῦ εἶναι παράτασιν, ἀλλ' ὡς δυνατὸν ἐν τάξει κατὰ τὸ πρότερον καὶ ὕστερον συνάγοντα αὐτὴν καὶ συνεχίζοντα. διὸ οὐδὲ συμπέφυκεν εἰς ταὐτὸν ὁ τῶν Τρωϊκῶν καὶ ὁ τῶν νῦν χρόνος. οὔτε μέντοι ἀπέσπασται πάντη ἀλλήλων τὰ μέρη, ἀλλ' ἐν τάξει διασώζει τὴν πρὸς ἄλληλα συνέχειαν. οὕτως δὲ καὶ ὁ τόπος, τὰ μὴ ἐν ἀμερεῖ μείναντα τῶν σωμάτων μέρη, ἀλλ' εἰς ὄγκον διαστάντα καὶ πεσόντα ἐκ τῆς ἑαυτῶν ἀμερείας, ἅμα μὲν ὑποδέχεται, ἅμα δὲ εὐθετίζει καὶ τάττει καὶ διορίζει, ὡς μήτε συμφύρεσθαι τὰς χεῖρας τοῖς ποσί, μήτε διασπᾶσθαι πάντη ἀπ' ἀλλήλων, διότι τὴν οἰκείαν ἕκαστα κατέχει τόπον. διττὸς δὲ ὁ χρόνος καὶ διττὸς ὁ τόπος ἐστίν. ὁ μέν, συμφυὴς καὶ ἴδιος ἑκάστου. ὁ τήνδε μὲν τὴν χεῖρα καὶ τόδε τὸ σπλάγχνον ἐν τοῖς δεξιοῖς συνέχων. τήνδε δὲ καὶ τόδε ἐν τοῖς ἀριστεροῖς. καὶ τὴν μὲν κεφαλήν, ὑπὲρ τὸν τράχηλον ἄνω. τοὺς δὲ πόδας, μετὰ τὴν ἥβην κάτω. ὁ δὲ κοινός, καὶ ἄλλος ἄλλου κοινότερος. ἔστι γὰρ τῶν χερσαίων πάντων τόπος, ἡ γῆ καὶ ὁ ἀήρ. καὶ τόδε τὸ μέρος τῆς γῆς καὶ τοῦ ἀέρος. καὶ ἔτι μᾶλλον ὁ προσεχῶς περιέχων. ὃν καὶ Ἀριστοτέλης ἀποδέδωκε, καὶ Ἀρχύτας. τὸν μέντοι ἴδιον ἑκάστῳ καὶ συμφυᾶ, οὐκέτι νῦν εὑρεῖν σαφῶς παραδεδομένον. καίτοι χρόνον ἀναγκαίως ὥσπερ κοινόν, οὕτως καὶ ἴδιον ἀποδιδόναι, εἴπερ καὶ κίνησιν.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

καὶ ὁ κοινότερος δὲ τόπος ὁ κατὰ τὸ πέρας τοῦ περιέχοντος, οὐχ ὡς πέρας ἁπλῶς ἔχει
τὸ, τόπος εἶναι, ἀλλὰ κατὰ τὸ φραστικὸν καὶ ὑποδεκτικὸν καὶ ὁριστικόν, ὡς καὶ Ἰάμβλιχος
εἶπε. τὰ γὰρ περιέχοντα, ἀεὶ φραστικὴν ἔχει καὶ περιεκτικὴν καὶ ὁριστικὴν τῶν ἐνόντος
δύναμιν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἀρκείτω πρὸς τὸ παρόν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΧΕΙΝ

Ἐπὶ δὲ τὴν λοιπὴν κατηγορίαν τὴν τοῦ ἔχειν ἰόντες, πρῶτον πάλιν
περὶ τῆς τάξεως ζητῶμεν. καὶ γὰρ Ἀρχύτας μὲν μετὰ τὴν οὐσίαν καὶ τὰ
συνυπάρχοντα τῇ οὐσίᾳ, τήν τε ποιότητα καὶ ποσότητα, καὶ μετὰ τὰ
πρός τι, ἐφεξῆς τὴν τοῦ ἔχειν κατηγορίαν τίθησι λέγων. Μετὰ δὲ ταῦτα
ἡ τῶν ἐπικτάτων σχέσις. φανερὸν δὲ ὅτι καὶ ἀκράτης ὁ ποῖον ἂν ἢ
» τινῶν ἐπικτάτων ἀπὸ ταὐτομάτου, ὑποπίπταν ἔν τινι. μετὰ γὰρ τὴν πρὸς ἄλληλα διι-
στάζουσαν σχέσιν, οἰκείως ἐνόμισεν εὐθὺς τὴν τῶν ἐπικτήτων σχέσιν διηριθμῆσθαι, οὕ-
τως ἔχουσαν συγγενῶς πρὸς ἐκείνην. ὁ δέ γε Ἀριστοτέλης τὸ δόξαν τοῦ παλαιοῦ ἀρχηγικώ-
τερον οἰόμενος εἶναι τοῦ ἔξωθεν προσγινομένου καὶ ἐπικτήτου. ἐπειδὴ τὰ μὲν ἄλλα
πάντα γένη, ἢ ἐν οὐσίᾳ, ἢ ἐν σχέσεσί τισιν ὄντα ἀφ᾽ ἑαυτῶν, τινὰ μοῖραν εἰς τὸ εἶναι συμ-
βάλλεται. τὸ δὲ ἔξωθεν ἔχειν ὅλον καὶ ἐπίκτητον περὶ ἡμᾶς ἐστι. διὰ τοῦτο τελευταῖ-
ον αὐτὸ τίθησι. καὶ τὸ πολλαχῶς δὲ λέγεσθαι τὸ ἔχειν, ἐναργέστερον τοῦ ποῦ καὶ ποτέ.
καὶ γὰρ ἐκεῖνα πολλαχῶς ἐλέγετο, ἐπί τε τοῦ τόπου καὶ τοῦ ἐν τόπῳ. καὶ τοῦ χρόνου καὶ
τοῦ ἐν χρόνῳ. καὶ τοῦτο οὖν ἀφορμὴν παρέχει τῆς ἐπὶ τῷ τέλει θέσεως αὐτῆς. δῆλον δὲ
ὅτι κἂν πολλαχῶς λέγηται τὸ ἔχειν, οὐ τὸ ὁμώνυμόν ἐστι τὸ γένος, ἀλλὰ τὸ ἐκ τῆς ὁμω-
νυμίας διακρινόμενον. ἐν μέντοι ταῖς τῶν ἰδίων ἀποδόσεσι, καὶ ὁ Ἀρχύτας οὐ μετὰ τὰ
πρός τι, ἀλλὰ μετὰ τὸ ποιεῖν καὶ πάσχειν ἔταξε τὸ ἔχειν, ἑβδόμην αὐτῷ τάξιν ἀπο-
διδούς. καὶ ἴσως ἐνδείκνυσι διὰ τούτου, ὅτι κἂν ἔχῃ τινὰ τάξιν τὰ γένη, ἣν ἐν τῷ περὶ τῆς
τάξεως λόγῳ παραδέδωκεν, ἀλλὰ τά γε ἔσχατα, καὶ ἀδιαφόρως πως κατὰ τὴν τάξιν
διὰ τὴν ἀρχηγικὴν καὶ γενικὴν ἁπάντων ὕπαρξιν. ἀλλὰ περὶ μὲν τῆς τάξεως, ἀρκεῖ τοσαῦ-
» τα. τὴν δὲ φύσιν αὐτοῦ καλῶς ὁ Ἀρχύτας παρέστησεν εἰπών. Τὸ δὲ ἔχειν ἴδιόν ἐστι τὸ
» ἐπίκτατον καὶ τὸ κεχωρισμένον τᾶς οὐσίας, σωματῶδες ὑπάρχον. τό, τελώπιον καὶ τὰ
» ὑποδήματα ἕτερα τῶ ἔχοντος ἐντί, οὔτε συμπεφυκότα τινὶ αὐτῷ, οὔτε μὰν συμβεβη-
» κότα τινί, ὡς περὶ χρωματότας καὶ μανότας. τούτων γὰρ ἕκαστον ἀσώματον. ἀλλ᾽ ὡς περὶ τὸ σῶ-
» μα καὶ τὸ ἐπίκτατον. ἐπικτήτου οὖν τινὸς μετουσία, καὶ τοῦ κεχωρισμένου τῆς οὐσίας,
καὶ μὴ διατιθέντος αὐτὴν καθ᾽ αὑτό, μὴ δὲ ὀνομάζεσθαι ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ποιοῦντος καὶ περι-
κειμένου, τὸ ἴδιόν ἐστι τοῦ ἔχειν. καὶ σωματικὸν οὖν εὐθὺς τοῦτο, ἀλλ᾽ οὐχὶ συμβεβηκός. διό.
οὔτε συμφυές ἐστιν, οὔτε ἀλλοιωτικὸν τοῦ ἔχοντος. ὥστε οὔτε ποιότητα οὔτε πο-
σότητα, οὔτε σχέσιν οὔτε ἐνέργειαν ἢ πάθος ἔχοντι, κατὰ τοῦτο τὸ γένος λέγεται ἔχειν.
ἀλλ᾽ οὐδὲ ἔστιν ὡς μέρος ἔχειν. συμφυῆ γὰρ ταῦτά ἐστι, καὶ αὐτὸ ἐκεῖνο. ἀλλ᾽ εἴ τι σῶμα ἐπί-
κτητον ὡς ἕτερον ἑτέρῳ περίκειται, τοῦτο ἐν τῇ τοῦ ἔχειν περιείληπται κατηγορίᾳ.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf